

Naar man nu ønsker, at Sagen skal gaa i Udvalg, saa at man derfra kan vente Forslag om Forbedringer og Ændringer i det her forelagte Lovforslag, synes der mig ikke Grund til at komme videre ind paa, hvad der i øvrigt er sagt. Jeg skal saa afvente, hvorledes dette Udvalg vil arbejde; jeg takker for den Tilslutning, som Lovforslaget allerede nu har faaet fra forskellige Sider, og haaber paa, at det ved videre Udvalgsbehandling skal lykkes ogsaa at faa dem med, som i Øjeblikket ser mindre velvilligt paa Sagen.

J. H. Jensen: Naar man ser paa de Bemærkninger, der ledsager dette Lovforslag, kunde det se ud, som om der var stærk Nødvendighed for at faa Lovforslaget gennemført, idet vi jo har en saadan Masse Love vedrørende Pensionsforhold, at der nok kunde være Grund til at faa dem samlet, og at dette Arbejde maaske bedst kunde blive udført i en Kommission. Men jeg har desuagtet den Formening, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) vistnok har Ret, naar han udtalte, at Uoverensstemmelserne ikke er større, end at de jo nok kunde rettes, hvis man tog dette Arbejde op i Finansministeriet. Det er muligt, at Arbejdet der ikke kunde blive saa omfattende og saa grundigt, som det kan blive, hvis det henvises til en Kommission. Men hvis Arbejdet ikke bliver gjort slet saa udførligt og grundigt i Ministeriet, hvis der ikke bliver samlet slet saa stort et Materiale, bliver Resultatet paa den anden Side, at der bliver sparet ikke saa faa Penge, nemlig dem, der skal gaa til Kommissionen. Jeg har før slaaet til Lyd for, at vi har alt for mange Kommissioner, og jeg staar med samme Anskuelse i Dag. Vi har jo nedsat den ene Kommission efter den anden, og disse har arbejdet i Aarevis. Vi har hørt om en, der har arbejdet i 12 Aar uden at være blevet færdig; det mindste Aaremaal for Arbejdstid for Kommissioner ligger mellem 6 og 8 Aar — saaledes staar det i alt Fald for mig. Det siger sig selv, at om end disse Kommissioner ikke holder Møde hele Tiden igennem — der er nok somme Tider store Mellemrum mellem Møderne —, er det alligevel kostbare Institutioner. Naar vi ser paa det Udbytte, vi har faaet ud af Kommissionerne, skal jeg være den sidste til at benægte, at Kommissioner har haft deres Betydning i mange Tilfælde; men jeg hører til dem, der bestemt hævder, at vi har haft Kommissioner, der kun har bragt et meget lille Udbytte; de har vel fremskaffet et stort Materiale, men

det reelle Udbytte har været saare ringe. Og vi har haft Kommissioner, som har siddet i Aarevis, og naar saa Rigsdagen skulde til at tage fat paa Arbejdet og bearbejde, hvad Kommissionen havde lagt til Rette, viste det sig, at det var ganske umuligt at komme til Enighed, saa at Kommissionen helt kunde have været undværet.

Det staar saaledes for mig, at selv om vi har en 20—30 Love, hvori Pensionsforhold omtales, er Forholdet dog ikke anderledes, end at en Kommission saare godt kan undværes; og jeg skulde være glad, om denne Samling sluttedes, uden at denne Kommission blev nedsat. Er der saa nogle større Skavanker, hvad der maaske er paa visse Omraader, kan de vel neppe være større, end at de ministerielle Kontorer — og det behøver ikke alene at være Finansministeriets Kontorer, men alle de andre Kontorer, som har med Pensionsvæsenet at gøre — kunde fremkomme med Oplysninger om de Uregelmæssigheder, der er til Stede; og saa kunde Rigsdagen faa det hele at se. Saa maatte det vel være muligt for en Minister, især for en Minister som den nuværende højtærede Finansminister, at udarbejde et Lovforslag, hvorved de væsentligste Mangler kunde blive afhjulpet. Det staar saaledes for mig, at de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, ikke er af en saadan Rækkevidde, at de gør det absolut nødvendigt at faa denne Kommission nedsat. Jeg mener, at vi skal ikke have Kommissioner, uden der er den allerstørste Nødvendighed for dem. Alle disse Kommissioner har sikkert i den sidste Menneskealder været Danmark en dyr Historie, og jeg kunde fristes til at sige, at skulde jeg give min Stemme til en Kommission, skulde det være til en, der skulde undersøge, hvad alle disse Kommissioner har kostet; jeg er vis paa, at hvis vi fik disse Tal frem, vilde mange Skatteydere forbavses. Kommissioner har deres Berettigelse, og de er hjemlede i Grundloven, men det forekommer mig, at det i Øjeblikket er, jeg havde nær sagt, en ligefrem Epidemi af spekulere paa Kommissioner og faa saadanne nedsat. Vi har alt for mange af dem, og vi burde ikke stræbe efter at faa nedsat flere.

Der siges nok, at denne Kommission skal arbejde hurtigt, og Finansministeren udtaler i Anmærkningerne til Lovforslaget, at den maa kunne blive færdig paa et Par Aar. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) bemærkede, at Anmærkninger til et Lovforslag ikke var nogen Lovparagraf, og det er sandt nok, det er de ikke, men det staar ogsaa